

هشدار رئیس کمیسیون بهداشت مجلس درباره عدم رعایت پروتکل های بهداشتی

قرنطینه باز می گردد؟

رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی تاکید کرد: امروز شرایط اقتصادی کشور به گونه ای است که شاید همه افراد توان خرید ماسک را نداشته باشند برای همین باید ماسک یارانه ای در اختیار افرادی که توان خرید ندارند، قرار دهیم. اگر ما پروتکل های بهداشتی را دقیق رعایت کنیم، واقعا احتیاج به قرنطینه نیست، اما هنگامی که رعایت نمی کنیم ممکن است هر اتفاقی بیفتد و مجبور باشیم در بعضی از نقاط قرنطینه را باز گردانیم. به گزارش اقتصادسرامد، حسینعلی شهبازی درباره افزایش مجدد تعداد بیماران و مبتلایان به کرونا در کشور گفت: چند هفته پیش آقای رئیس جمهور دستور داد همه چیز با رعایت پروتکل های بهداشتی، استفاده از ماسک و فاصله گذاری...

۳

روزنامه صبح ایران

www.Eghtesadsaramad.ir

@Eghtesadsaramad

eghtesadsaramad

یکشنبه ۱۵ تیر ۱۳۹۹ - شماره ۸۱۹ - سال پنجم - ۸ صفحه - ۲۰۰۰ تومان - ۱۳ ذی القعدة ۱۴۴۱ - ۵ جولای ۲۰۲۰

کندو کاو «اقتصادسر آمد» از چرایی افزایش قیمت مسکن در دولت تدبیر و امید

بی تدبیری ۴۰ درصدی!

گروه راه و ساختمان - بازار مسکن در خردادماه سال ۹۲ از یک زاویه شباهت حداکثری با وضعیت بازار مسکن در خردادماه سال جاری داشته و یک جهش بی سابقه در حوزه قیمتی را تجربه کرده که قیمت هر مترمربع آپارتمان مسکونی به ۴ میلیون تومان رسید، این رقم در خرداد ۹۹ به بیش از ۱۹ میلیون تومان رسیده است. به گزارش اقتصادسرامد، بررسی آمار رسمی وزارت راه و شهرسازی حاکی از آن است که از مردادماه سال ۹۲ تا خرداد ۹۹ قیمت مسکن در تهران حدود ۴۰ درصد افزایش یافته است. مطابق آمار منتشر شده از سوی دفتر اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی در مردادماه سال ۹۲ (شروع دولت یازدهم) متوسط قیمت مسکن در تهران ۳ میلیون و ۸۲۴ هزار تومان بود.

۴

دلار ۲۱ هزار تومن، سکه ۱۰ میلیون تومن، تخم مرغ شانه ای ۴۰ هزار تومن، کرونا در ترک تازی و انفجار پشت انفجار در ایران

کمی هوای تازه برای زندگی لطفا!

بخش بزرگی از مردم در همه استانها را درگیر کند و احتمالا خیلی ها را به کام مرگ بکشاند. این انفجارهای عجیب و غریب هم که از پارچین آغاز شد و به نطنز رسید و دیروز هم نیروگاهی در اهواز را درنوردید، مزید بر علت این روزهای انفجاری و توهمناک ایران شده است. این ها یک سوی ماجراست و در سوی دیگر کمیت معیشت مردم است که دیگر کارش از لنگ زدن گذشته و نفس اش افتاده به شماره. کار به جایی رسیده که این روزهای انفجاری را حتی نمی دانیم چه بنامیم، جز همین روزهای انفجاری، روزهایی که نمی دانیم تاریخ در باره اش چه خواهد نوشت.

این حجم از ناکارآمدی در بعضی حوزه های معمولی، آنقدر عجیب است که باید ناباورانه بنشینیم و تماشا کنیم که چرا مثل بختک افتاده روی بخت یک ملت و مثل خوره دارد روح اش را - به قول هدایت - می خورد و می تراشد.

دلار به قول علمای اقتصاد، دارد کم کم وارد کانال ۲۲ هزار تومان می شود، سکه مرز ۱۰ میلیون تومان را گذرانده و کارش به جایی رسیده که مردم از این سرعت سرسام آور رشد قیمت اش افتاده اند به لطیفه گویی درباره اش، کرونا هنوز از موج اول نگذشته، موج دوم اش هم به قتل عام ملت افتاده و اهل سلامت معتقدند اگر برایش فکری نشود عنقریب است

کند، همه جایمان فلج شود! پس چرا اوضاع جوری شده که انگار عنان همه چیز از کف رفته باشد؟ بعضی ها می گویند انگار مملکت دولت و مجلس ندارد! می پرسند رئیس جمهور دارد چکار می کند؟ وزرا دارند چکار می کنند؟ واقعا اینها اگر سوال های ساده ای هستند اما چرا جوابی برایشان پیدا نمی شود. حالا بماند که دیروز سعید لیلان در مصاحبه با روزنامه ایران گفته بود دولت تدبیر و امید رگورد اقتصاد بدون نفت دکتر مصدق را شکسته است و همه سیاست هایش با مختصری استثنا، گل و بلبل بوده است. اینها را بگذار خود گوینده اش باور کند چرا که مردم در زندگی روزمره شان دارند چیزهای دیگری می بینند. راستش را بخواهید

محمد رفیعی طالقانی

مملکت روزهای عجیبی را دارد می گذراند! انفجارهای عجیب در همه چیز و در همه ساحت های زندگی. آنقدر عجیب که سالم ترین ذهن ها هم گاهی به توهم می افتند. چه شده؟ چه خبر است؟ مگر مملکت با یک تحریم یکجانبه بیشتر درگیر است؟ ما که این همه سال شنیده بودیم ایران مناسباتش با جهان تک بعدی نیست و اینطور نیست که اگر کشوری مثل آمریکا تحریم مان

مبتلا شدن به کرونانگ و عار نیست

تمام پروتکل های بهداشتی رعایت شود.

وی با اشاره به توان بخش تولید کشور اظهار کرد: از روز اول گفتیم تمام مراکز تولیدی باید فعال باشند. تمام فروشگاه ها، مراکز بهداشتی و درمانی هم فعال بودند. مدتی بقیه مشاغل را تعطیل کردیم و مدتی سفر را هم ممنوع کردیم. در زمان بازگشایی مجدد قراری گذاشتیم با مردم و گفتیم به شرط رعایت تمام پروتکل های بهداشتی مراکز باز می شوند و هر چه پروتکل ها بیش تر رعایت شود گشایش ها هم بیش تر می شود.

روحانی گفت: مردم عزیز، کسی نباید مبتلا شدن با این بیماری را ننگ و عار بداند و اگر مبتلا شد از دیگران پنهان کند. رئیس جمهور با اشاره به ضرورت فرهنگ سازی برای استفاده از روش های پیشگیرانه مقابله با کرونا گفت: صدا و سیما بیشتر باید در این زمینه تلاش کند و کسی نباید ابتلا به این بیماری را پنهان کند. طرف نباید به آزمایشگاه بگوید که اگر تست من مثبت شد خواهش می کنم به کسی اطلاع نده و خودم می گویم.

رئیس جمهور گفت: از روز اول در بازگشایی مراکز تعطیل شده به خاطر ویروس کرونا با مردم قرار گذاشتیم گشایش ها به شرط رعایت پروتکل های بهداشتی است.

به گزارش اقتصادسرامد، حسن روحانی در جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا اظهار کرد: توانمندی کشور ما این است که در این ایام کرونایی روی پای خود ایستاد. هم در مسائل بهداشتی هم در تولید ماسک، هم در آماده سازی کیت ها کار بزرگی شرکت های دانش بنیان و دانشگاه ها همزمان انجام دادند، در این مسیر فداکاری کادر درمان هم محفوظ است.

وی ادامه داد: از روز اول خدمت مردم عزیز گفتیم این ویروس مهمان ناخوانده است، مدت حضورش معلوم نیست. با هوای گرم هم نمی رود. متخصصین ما گفتند حضورش ادامه دار است. این ویروس ناشناخته است اول پیرها را درگیر می کرد الان جوان ها را هم درگیر می کند. علائمش هم دائما در حال تغییر است.

رئیس جمهور گفت: قراری داشتیم با مردم عزیز مان و گفتیم باید

به بهانه ی روز جهانی قلم

تقریرات یک قلم دار تنها

حسین کیانی

نمی دانم نوشتن درباره ی قلم در روزی که به عنوان «روز قلم» نام گذاری شده است چه سود و ثمری دارد؟! آیا نوشتن درباره ی رسالت و تعهد قلم و منشاء آگاهی بودن اهل قلم، چیزی است که تا به حال کسی نخوانده باشد یا به گوشش نخورده باشد؟ بسیار بعید است که چنین باشد و به گمانم بی سوادترین و کم هوشترین و ناخردمندترین آدمها نیز از ارزش قلم و اهمیت وجودی اهل قلم مطلع اند. اما اطلاع از یک موضوع یک چیز است و آگاهی و درک و شعور دریافتی به واسطه ی این آگاهی یک چیز دیگر. عصر ما عصر اطلاعات است اما متأسفانه و دست کم برای بخشی از ما عصر آگاهی نیست. بسیاری از ما خبر داریم که نوشته ها و نویسنده ها می توانند پدیده ها و آدم های مهمی تلقی شوند اما نمی دانیم و نادانیم براین که همین نوشته ها و نویسنده ها به چه کار می آیند و چه کاربردی دارند و اصلا بود و نبودشان چه اهمیتی می تواند داشته باشد. باور کنیم که قضیه به همین سادگی است و تقصیر یکی دو نفر هم نیست، همه ی آن بسیاریانی که برخی هاشان هیچ کاره اند و برخی هاشان همه کاره، خواسته و ناخواسته دست به دست هم داده اند تا ندانند و نفهمند که قلم صاحب قلم و آنچه می نگارد، چه اهمیتی حیاتی در فرهنگ یک دوره ی تاریخی می تواند داشته باشد. اهمیتی که با هیچ فعل و انفعال دیگر بشری قابل مقایسه نیست و به نوعی به وجود آورنده ی شناسنامه ی معرفتی و هویتی انسانیت. در سوی دیگر اما اهالی راستین و درستین قلم و خردمندان قلم شناس و دانش فهم، آنقدر دستشان از همه چیز و همه جا کوتاه شده و بی پشت و پناه شده اند که هر چه در ستایش قلم و تاثیر گذاری آن بر فرهنگ و هویت فرهنگی بنویسند و بگویند جز خودهای اندکشان هیچ کس را گوش شنوای شنیدن نیست که نیست. برای همین است که قلم و صاحب قلم تنها ترين موجودات این روزگار شده اند و اسامی چون «روز قلم» برای روزهایی همانند چهاردهم تیرماه و برخی شعارهای هرازگاهی، دلشاد و امیدوارشان نمی کند به روزی که قدر قلم و اهلیش و سهم بسیار بزرگ آنها در فرهنگ سازی و هویت نویسی فرهنگی، شناخته و ادا گردد. ولی با این همه احوال ناخوش، روز قلم، خجسته و خوش بر همه ی قلم داران و قلم رانان و قلم شناسان و قلم دوستان.

تا بوده چنین بوده و تا هست چنین است.

*نویسنده و کارگردان تئاتر